

SKLEP KOMISIJE (EU) 2015/1074**z dne 19. januarja 2015****o državni pomoči SA.35842 (2014/C) (ex 2012/NN), ki jo je izvedla Italija –****Dodatno nadomestilo za opravljanje javne službe za družbo CSTP***(notificirano pod dokumentarno številko C(2015) 74)***(Besedilo v italijanskem jeziku je edino verodostojno)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenima določbama, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

- (1) Italijanski organi so z elektronskim dopisom z dne 5. decembra 2012 v skladu s členom 108(3) Pogodbe priglasili dodatno nadomestilo, ki je bilo v skladu s sodbo sodišča *Consiglio di Stato* (italijanskega vrhovnega sodišča za upravne zadeve) dodeljeno družbi Consorzio Salernitano Trasporti Pubblici SpA (v nadaljnjem besedilu: CSTP) za opravljanje storitev avtobusnega potniškega prevoza na podlagi koncesij, ki jih je italijanska regija Campania (v nadaljnjem besedilu: regija) dodelila v obdobju 1997–2002 (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).
- (2) Priglasitev je bila registrirana pod številko zadeve SA.35842 in se je od 13. decembra 2012 obravnavala kot nepriglašeni ukrep, saj je morala regija glede na informacije, ki so na voljo Komisiji, plačati dodatno nadomestilo, dolgovano družbi CSTP, od 7. decembra 2012, tj. po tem, ko je italijanska vlada priglasila ukrep Komisiji, vendar pred sprejetjem sklepa Komisije.
- (3) Komisija je z dopisom z dne 20. februarja 2014 Italiji sporočila, da bo začela postopek v skladu s členom 108(2) Pogodbe (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku postopka).
- (4) Sklep o začetku postopka je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽¹⁾. Komisija je pozvala zainteresirane strani, naj predložijo svoje pripombe glede ukrepa.
- (5) Italijanski organi so predložili pripombe v zvezi s sklepom o začetku postopka v dopisih z dne 21. in 25. marca 2014.
- (6) Edina tretja stran, ki je predložila pripombe kot odgovor na sklep o začetku postopka, je bila družba CSTP, tj. upravičenka do ukrepa. Njene pripombe so bile prejete 25., 26., 27. in 28. marca 2014.
- (7) Italija v zvezi s pripombami tretje strani ni predložila pripomb.
- (8) Italijanski organi so po tem, ko je Komisija sprejela podaljšanje roka, z dopisom z dne 15. septembra 2014 predložili dodatne informacije.

2. OPIS UKREPA**2.1 DRUŽBA**

- (9) Družba CSTP je delniška družba, ki opravlja storitve lokalnega javnega prevoza na podlagi regionalnih in občinskih koncesij. Natančneje, družba CSTP je po navedbah italijanskih organov v celotnem obravnavanem obdobju kot koncesionarka regije upravljala omrežje avtobusnih prog, ki so obsegale približno 9 milijonov km letno.

⁽¹⁾ Sklep Komisije z dne 20. februarja 2014 o državni pomoči SA.358423 (2012/NN) – Italija – Nadomestilo za opravljanje javne službe za CSTP (UL C 156, 23.5.2014, str. 39).

- (10) Glede na informacije, ki so jih predložili italijanski organi, je regija za navedeno storitev v obravnavanem obdobju družbi CSTP že plačala 131 632 525,80 EUR, od tega 125 869 212,47 EUR za opravljanje in upravljanje storitve ter 5 763 313,32 EUR za naložbe. Ker se zdi, da je bilo to nadomestilo dodeljeno družbi CSTP več kot deset let, preden je Komisija Italiji poslala prvi zahtevek za informacije, se v tem postopku ne bo ocenjevalo ⁽²⁾.
- (11) Družba CSTP je poleg navedenih zneskov, ki jih je že prejela, na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 1191/69 ⁽³⁾ od regije zahtevala dodatno nadomestilo v višini 14 545 946 EUR za gospodarsko izgubo, ki jo je domnevno utrpela zaradi domnevno naloženih obveznosti javne službe.
- (12) Leta 2008 je regionalno sodišče za upravne zadeve v Salernu zavrnilo zahtevek družbe CSTP za nadomestilo na podlagi Uredbe (EGS) št. 1191/69. Navedeno sodišče je odločilo, da v skladu s členom 4 Uredbe (EGS) št. 1191/69 ⁽⁴⁾ družba CSTP ne more zahtevati nadomestila za gospodarsko škodo zaradi uvedbe obveznosti javne službe, dokler najprej ne zahteva, da se navedene obveznosti javne službe prenehajo.

2.2 SODBI SODIŠČA CONSIGLIO DI STATO

- (13) Sodišče Consiglio di Stato je s sodbo z dne 27. julija 2009 (*Sentenza no. 4683/09*) ugodilo pritožbi družbe CSTP zoper sodbo regionalnega sodišča za upravne zadeve v Salernu in sklenilo, da je bila družba CSTP upravičena do dodatnega nadomestila za javno službo, ki jo je opravljala v skladu s členi 6, 10 in 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69. V navedeni sodbi ni točno opredeljeno, na podlagi katerega pravnega akta in v kakšni obliki so bile obveznosti javne službe naložene, vendar je v njej poudarjeno, da podjetju, ki opravlja javno službo, ni mogoče zavrniti zahtevka za povračilo stroškov, ki so dejansko nastali pri opravljanju javne službe. Poleg tega je sodišče Consiglio di Stato menilo, da je družba CSTP upravičena do nadomestila za opravljanje javne službe tudi ob odsotnosti predhodne prošnje za prenehanje obveznosti javne službe.
- (14) Po navedbah sodišča Consiglio di Stato bi morala regija določiti točen znesek dodatnega nadomestila, dolgovanega družbi CSTP, na podlagi zanesljivih računovodskih podatkov družbe, iz katerih je razvidna razlika med stroški, ki jih je mogoče pripisati tistemu delu dejavnosti družbe CSTP, povezanemu z obveznostjo javne službe, in ustreznimi prihodki. Vendar je regija trdila, da zaradi pomanjkanja jasnih in zanesljivih podatkov tega ni mogla storiti.
- (15) Sodišče Consiglio di Stato je z odredbo (*ordinanza*) št. 8736/2010 z dne 13. decembra 2010 za izvedbo navedene naloge imenovalo strokovnjaka. Po navedbah italijanskih organov navedenemu strokovnjaku ni uspelo določiti višine nadomestila, zato je sodišče Consiglio di Stato z odredbo št. 5897/2011 z dne 7. novembra 2011 imenovalo dodatnega strokovnjaka in šele z njegovo pomočjo je bil izračunan točen znesek nadomestila, in sicer po „induktivni metodi“, kot jo je vrhovno sodišče za upravne zadeve določilo z odredbo št. 3244/2011 z dne 25. julija 2011. Na podlagi navedenih izračunov sta strokovnjaka z uporabo formule iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69 (tj. tarifne obveznosti) sklenila, da je družba CSTP prejela nezadostno nadomestilo le za leto 1998. Strokovnjaka za izračun (morebitnega) nezadostnega nadomestila na podlagi člena 10 (tj. obveznosti upravljanja ali izvajanja prevoza) navedene uredbe nista mogla uporabiti induktivne metode zaradi pomanjkanja zanesljivih podatkov in nevarnosti podvajanja nadomestila, izračunanega v skladu s členom 11. Tako sta posredno domnevala, da je bila družbi CSTP naložena tarifna obveznost.

⁽²⁾ Komisija opozarja, da imajo v skladu s členom 15 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1) pooblastila Komisije zahtevati vračilo pomoči desetletni zastaralni rok, ki začne teči na dan, ko je dodeljena nezakonita pomoč upravičencu kot individualna pomoč ali kot pomoč v okviru sheme pomoči. Kakršen koli ukrep glede nezakonite pomoči, ki ga sprejme Komisija ali država članica na zahtevo Komisije, prekine zastaralni rok.

⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1191/69 z dne 26. junija 1969 o ukrepanju držav članic glede obveznosti javne službe v železniškem in cestnem prometu ter prometu po celinskih plovnihih poteh (UL L 156, 28.6.1969, str. 1).

⁽⁴⁾ V členu 4(1) Uredbe (EGS) št. 1191/69 je navedeno: „Prevozna podjetja zaprosijo pristojne organe držav članic za prenehanje obveznosti vsake javne službe v celoti ali delno, kadar jim taka obveznost povzroča gospodarsko izgubo.“ V členu 6(3) je navedeno: „Pristojni organi držav članic sprejmejo odločitve v enem letu od dneva, ko se je vložila vloga v zvezi z obveznostmi za upravljanje ali izvajanje prevozov, za tarifne obveznosti pa v šestih mesecih. Pravica do nadomestila se pridobi na dan odločitve pristojnih organov [...]“.

- (16) V skladu s tem je sodišče Consiglio di Stato v sodbi št. 5649/2012 z dne 7. novembra 2012 dodatno nadomestilo, ki ga je morala regija plačati družbi CSTP, ocenilo na 4 951 838 EUR, kar je pomenilo znesek nezadostnega nadomestila za leto 1998, in odločilo, da se plačilo tega zneska izvede 7. decembra 2012. Regija je navedeni znesek družbi CSTP plačala 21. decembra 2012.
- (17) Plačilo tega dodatnega nadomestila družbi CSTP s strani regije na podlagi sodbe št. 5649/2012 pomeni nepriglašeni ukrep, ki je predmet tega sklepa.

2.3 DODATNE INFORMACIJE/PRIPOMBE, KI SO JIH PREDLOŽILI ITALIJANSKI ORGANI

- (18) Po navedbah italijanskih organov je družba CSTP tako kot drugi izvajalci storitev regionalnega linijskega avtobusnega prevoza opravljala dejavnosti na podlagi začnih dovoljenj (koncesij), ki so bila na zahtevo družbe vsako leto obnovljena. Navedene koncesije so družbi zagotovile izključno pravico do opravljanja zadevnih storitev.
- (19) Italijanski organi trdijo tudi, da je družba CSTP vsako leto obravnavanega obdobja regijo zaprosila za koncesije za opravljanje storitev na zadevnih progah ter da so navedene koncesije vedno določale, da se storitve izvajajo na izključno odgovornost zadevnih podjetij in, natančneje, da „opravljanje storitve ne pomeni pravice do kakršne koli subvencije ali nadomestila“. Italijanski organi so predložili izvod vzorčne koncesijske pogodbe iz leta 1973 in trdili, da ustreza koncesijski pogodbi z družbo CSTP v obravnavanem obdobju. Vendar niso predložili koncesijskih pogodb, ki so bile v obravnavanem obdobju dejansko sklenjene z družbo CSTP.
- (20) Italijanski organi trdijo, da je imela družba CSTP na podlagi navedenih koncesij pravico predlagati nadomestitev oblik prevoza, ki naj bi jih uporabljala, ali zaprositi za prenehanje obveznosti javne službe v celoti ali delno, kadar ji taka obveznost povzroča gospodarsko izgubo, vendar navedene pravice ni nikoli uveljavila. Italijanski organi trdijo tudi, da družba ni nikoli obvestila regije o tem, da se sooča z gospodarsko izgubo ali da izpolnjuje obveznosti, ki jih ne bi izpolnjevala, če ne bi bila k temu obvezana na podlagi obveznosti javne službe. Poleg tega po navedbah italijanskih organov družba CSTP ni nikoli zaprosila za prenehanje obveznosti javne službe, kot to zahteva člen 4(1) Uredbe (EGS) št. 1191/69.
- (21) Po navedbah italijanskih organov so javni prispevki, ki so bili v preteklosti dodeljeni družbi CSTP, temeljili na metodologiji za standardne stroške in so bili izračunani na podlagi določenih parametrov iz regionalnega zakona št. 16/1983⁽⁵⁾, kot so število dodeljenih kilometrov v primerjavi s prevoženimi kilometri, število zaposlenih in avtobusov, ki se razlikuje glede na vrsto opravljane storitve (storitve v mestnih, gorskih ali hribovitih območjih), pravno in gospodarsko obravnavanje zaposlenih, velikost podjetja in stroški avtobusov.
- (22) Poleg tega italijanski organi dvomijo, da je družba CSTP dokazala, da je učinkovito in pravilno izpolnjevala obveznosti javne službe v skladu z zahtevami Uredbe (EGS) št. 1191/69, in menijo, da ni imela sistema za ločevanje računov, kot to zahteva člen 1(5) navedene uredbe.

2.4 VIŠINA NADOMESTILA

- (23) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 15, je sodišče Consiglio di Stato imenovalo dva strokovnjaka za določitev dodatnega nadomestila, ki ga je regija dolgovala družbi CSTP, na podlagi členov 6, 10 in 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69. Strokovnjaka sta 27. septembra 2012 izdala vsak svoje poročilo, vendar je dodatno nadomestilo, ki ga je regija dolgovala družbi CSTP, lahko izračunal le drugi strokovnjak.
- (24) Kar zadeva dodatno nadomestilo za obveznost upravljanja ali izvajanja prevoza (člen 10 Uredbe (EGS) št. 1191/69), strokovnjaka v svojih poročilih pogosto poudarjata, da zahtevki družbe CSTP za dodatno nadomestilo niso bili podprti z zadostnim dokumentarnim gradivom za natančen izračun tega zneska. Poleg tega sta strani (tj. družba CSTP in regija) predložili podatke, ki se niso ujemali ali niso bili dovolj natančni, saj so pomenili le približek. Na podlagi tega sta strokovnjaka v svojih poročilih sklenila, da strani nista predložili zadostnega dokumentarnega gradiva za oceno nedobičkonosnih avtobusnih prevoznih linij, zaradi česar menita, da zanesljiva ocena, tudi po „induktivni metodi“, ki jo je določilo sodišče Consiglio di Stato, ni mogoča. Zato sta sklenila, da bi moralo dodatno nadomestilo za obveznost upravljanja ali izvajanja prevoza, izračunano na podlagi člena 10 Uredbe (EGS) št. 1191/69⁽⁶⁾, znašati nič.

⁽⁵⁾ *Legge Regionale 25 gennaio 1983, n. 16 Interventi regionali in materia di servizi di trasporto pubblico locale per viaggiatori* (Regionalni zakon z dne 25. januarja 1983, št. 16: Regionalni ukrepi za storitve lokalnega potniškega prevoza), na voljo na spletni povezavi: http://jtest.ittig.cnr.it:8080/cocoon/regioneCampania/xhtml?css=4&doc=/db/nir/RegioneCampania/1983/urn_nir_regione.campania_legge_1983-01-25n16&datafine=19830205.

⁽⁶⁾ V členu 10 Uredbe (EGS) št. 1191/69 je določeno, da se višina nadomestila v zvezi z obveznostjo opravljanja prevoznih storitev določi kot razlika med zmanjšanjem prihodkov in zmanjšanjem stroškov zaradi prenehanja zadevne obveznosti v zadevnem obdobju.

- (25) Kar zadeva dodatno nadomestilo v zvezi s tarifnimi obveznostmi (člen 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69), sta strokovnjaka sklenila, da ga ni bilo mogoče izračunati na podlagi odstavka 2 navedenega člena, saj strani nista nikoli opredelili položaja na trgu, in da bi bilo treba zaradi tega morebitno nadomestilo izračunati na podlagi odstavka 1 navedenega člena. Vendar priznavata, da izračun na podlagi odstavka 1 zaradi pomanjkljivih ali nezanesljivih podatkov ni mogoč. Zato je bila uporabljena „induktivna metoda“, ki jo je določilo sodišče Consiglio di Stato, pri čemer je izračun tega, ali je družba CSTP v obravnavanem obdobju prejela nezadostno nadomestilo za naložene tarifne obveznosti, temeljil na konceptu „standardnih stroškov“ na podlagi „standardnih stroškov na enoto“ in številu kilometrov, ki jih je obsegala koncesija.
- (26) Na podlagi tega sta strokovnjaka znesek dodatnega nadomestila izračunala po formuli iz člena 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69 in ob predpostavki, da so bile družbi CSTP v obravnavanem obdobju naložene tarifne obveznosti, kot je povzeto v spodnji preglednici:

	1997	1998	1999	2000	2001	2002
A Prihodki, ki jih je mogoče pripisati poslovnemu upravljanju	40 303 387,71	42 312 390,51	41 174 023,85	42 399 523,59	42 010 059,97	42 010 059,97
B Dejanski prihodki, ki jih je v tem primeru mogoče pripisati upravljanju	9 484 545,48	8 705 924,03	8 577 234,29	9 254 374,76	9 447 735,00	9 430 225,00
C Prispevki, ki so bili že plačani	34 106 026,86	29 935 681,81	34 124 760,15	35 199 742,20	33 496 192,00	33 869 048,00
A - (B + C)	-3 287 184,64	3 670 784,68	-1 527 970,59	-2 054 593,37	-933 867,03	-1 289 213,03
A - (B + C)		3 670 784,68				

- (27) Iz navedenih izračunov je mogoče sklepati, da lahko družba CSTP le za leto 1998 trdi, da je prejela nezadostno nadomestilo zaradi domnevno naloženih tarifnih obveznosti. Znesek nezadostnega nadomestila je znašal 3 670 784,68 EUR, temu pa so bile dodane še zakonite obresti v višini 1 281 053,57 EUR, kar pomeni dodatno nadomestilo v višini 4 951 838,25 EUR. To je znesek, ki ga je regija po odločitvi sodišča Consiglio di Stato morala plačati družbi CSTP, kar je dejansko storila 21. decembra 2012.

2.5 RAZLOGI ZA ZAČETEK POSTOPKA

- (28) Kot je pojasnjeno v sklepu o začetku postopka, je Komisija izrazila številne pomisleke v zvezi z združljivostjo ukrepa z notranjim trgov.
- (29) Prvič, Komisija je dvomila, da so bili izpolnjeni vsi štirje pogoji, ki jih je Sodišče Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) določilo s sodno prakso v zadevi Altmark⁽⁷⁾.
- (30) Drugič, Komisija je imela pomisleke v zvezi z izvzetjem iz obveznosti priglasitve v skladu z Uredbo (EGS) št. 1191/69. Vprašanje, ali je člen 17(2) Uredbe (EGS) št. 1191/69 v tem primeru dejansko izvzel italijanske organe iz obveznosti predhodne priglasitve, je zato odvisno od tega, ali je regija družbi CSTP dejansko enostransko naložila

⁽⁷⁾ Zadeva C-280/00, Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg, EU:C:2003:415.

obveznost javne službe in ali nadomestilo, plačano v skladu s to obveznostjo, izpolnjuje zahteve Uredbe (EGS) št. 1191/69. Komisija ni mogla ugotoviti, ali je nadomestilo, dodeljeno družbi CSTP, izpolnjevalo navedene pogoje.

- (31) Tretjič, Komisija je imela pomisleke v zvezi z morebitno združljivostjo ukrepa v skladu z Uredbo (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta⁽⁸⁾. Če bi bilo potrjeno, da ni bil izpolnjen vsaj eden od pogojev za izvzetje iz obveznosti prigrasitve v skladu z Uredbo (EGS) št. 1191/69, in bi bilo treba izvesti oceno v skladu z Uredbo (ES) št. 1370/2007, bi Komisija dvomila, da so bili v tem primeru izpolnjeni pogoji iz navedene uredbe.

3. PRIPOMBE ITALIJE

- (32) Italijanski organi na nacionalni ravni niso predložili pripomb glede sklepa o začetku postopka. Pripombe je predložila le regija Campania.
- (33) Prvič, regija je ugotovila, da družba CSTP ni predložila dokazov o pravilnem ločevanju računovodstva.
- (34) Nato je ponovno poudarila, da v obravnavanem obdobju družbi CSTP niso bile enostransko naložene nobene obveznosti javne službe. Družba je namreč v skladu s takrat veljavnimi pravili zaprosila za letno obnovo koncesijskih storitev, tako da noben koncesijski akt ni vključeval enostranske naložitve obveznosti javne službe. Poleg tega je regija večkrat zaprosila družbo CSTP za dokumentarno gradivo glede aktov ali pogodb o naložitvi obveznosti javne službe, da bi izvršila sodbo, vendar se po njenih navedbah družba na te prošnje ni nikoli odzvala. Družba CSTP prav tako ni predložila dokazov, da je regijo zaprosila za spremembo pogojev iz koncesijskih pogodb, kar zadeva proge, vozni red in tarife, ali da je regija take prošnje, če so bile sploh poslane, zavrnila. Kar zadeva omejitve tarif, je regija ugotovila, da so tarife, naložene s koncesijskimi pogodbami, izhajale iz splošnih ukrepov cenovne politike, ki jo uporabljajo vse družbe, ki delujejo v istem sektorju.

4. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (35) Edina tretja stran, ki je predložila pripombe kot odgovor na sklep o začetku postopka, je bila družba CSTP, tj. upravičenka do ukrepa. Slednja se v svojih navedbah ni strinjala s prehodnimi stališči Komisije v sklepu o začetku postopka.
- (36) Prvič, družba CSTP je trdila, da ji je regija v obravnavanem obdobju enostransko naložila obveznosti javne službe. Da bi podprla svojo trditev, je navedla, da te obveznosti javne službe niso bile določene v dokumentu o dodelitvi koncesije, saj ta dokument ni obstajal, temveč so izhajale izključno iz internih aktov regije, v katerih sta bila organizacija podjetja in nadomestilo vnaprej določena na podlagi mehanizma za „standardne stroške“. Družba CSTP je pojasnila, da je Italija uredila obveznosti javne službe z zakonom št. 151/81, regionalnim zakonom št. 16/83, členom 4 zakona št. 59/97 in zakonodajnim odlokom št. 422/97. Regija je obveznosti javne službe družbi CSTP naložila s koncesijskim aktom leta 1972/1973, te obveznosti pa so bile obnovljene vsako leto do leta 2003. Dejstvo, da so bile družbi CSTP v obravnavanem obdobju naložene obveznosti javne službe, kot so tarifne obveznosti ter obveznosti v zvezi s progami, voznim redom in postajališči, naj bi bilo razvidno iz:

— „premostitvene pogodbe o opravljanju storitev“, ki sta jo družba CSTP in regija podpisali za leto 2003 v skladu s členom 46 regionalnega zakona št. 3/02 ter s katero so se obstoječe koncesije razveljavile in nadomestile,

— sklepa regionalne vlade (*delibera della Giunta Regionale*) št. 4873 z dne 30. decembra 1999, s katerim je družba CSTP lahko spremenila nekatere proge na lastno zahtevo in na zahtevo drugih pobudnikov,

— sklepa regionalne vlade št. 327 z dne 4. maja 2000, s katerim se je podaljšalo trajanje začasne prepovedi zvišanja cen sezonskih vozovnic za storitve avtobusnega prevoza v regiji,

— obvestila št. 5171/2000 o razlikovanju med načinom izračuna tarife za navadne sezonske vozovnice in sezonske vozovnice za „delavske linije“ (*linee operaie*),

⁽⁸⁾ Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in (EGS) št. 1107/70 (UL L 315, 3.12.2007, str. 1).

- odloka regionalnega svetnika za prevoz (*Assessore dei Trasporti*) št. 1609/2001 o prehodu z lire na euro, s katerim so bili izvajalci storitev opozorjeni, da je kakršno koli zvišanje tarif prepovedano in da ta prepoved pomeni „koncesijsko/pogodbeno obveznost“.
- (37) Poleg tega je družba CSTP trdila, da je regija večkrat znižala standardne stroške ter jih neenakomerno uporabila za različne proge in koncesije, zaradi česar so se nekateri izvajalci odločili ukiniti določene avtobusne proge, ki so stalno ustvarjale izgubo. Regija naj bi v odgovor na to izjavila, da so izvajalci na podlagi obveznosti javne službe dolžni upravljati proge in da bodo zoper izvajalce, ki bi dejansko ukinili proge, sprejeti pravni ukrepi zaradi prekinitve javne službe. Po navedbah družbe CSTP to dokazuje, da so ji bile naložene obveznosti javne službe. Vendar družba CSTP ni predložila dokazov, ki bi podprli to trditev.
- (38) Drugič, družba CSTP je trdila, da je delovala izključno kot izvajalec storitev lokalnega javnega prevoza in da ni opravljala nobenih drugih poslovnih dejavnosti, zaradi česar ni bila dolžna voditi ločenih računovodskih izkazov. Pojasnila je, da so veljavna pravila zahtevala le, da se računovodski podatki o storitvi javnega prevoza, ki se upravlja na podlagi obveznosti javne službe, predložijo ločeno od podatkov o kakršni koli drugi poslovni dejavnosti, pri čemer niso zahtevala nobene nadaljnje razčlenitve računovodskih izkazov, ki bi ločeno prikazovala stroške in prihodke za vsako zadevno progo. Družba CSTP je popolnoma javna družba, katere poslovni cilj v obravnavanem obdobju je bil in je še naprej opravljati storitve javnega prevoza na podlagi obveznosti javne službe. Posledično so njeni računovodski izkazi vsebovali le podatke o dejavnostih v zvezi z obveznostmi javne službe, in sicer iz očitnega in bistvenega razloga, tj. da družba v zadevnem obdobju z izjemo storitev oddajanja, ki jih je opravljala leta 1998 in ki so v njenih računovodskih izkazih prikazane ločeno, ni opravljala nobene druge oblike poslovne dejavnosti. Družba CSTP je dodala, da regija ni nikoli podvomila v zanesljivost računovodskih podatkov ter da jih je pravilno uporabila kot podlago za izračun in izplačilo letnih prispevkov.
- (39) Tretjič, družba CSTP je po tem, ko je opozorila na končno nacionalno odločbo sodišča Consiglio di Stato, izpodbijala tri argumente, ki jih je predložila regija:
- izračun ni bil podprt z ločenimi poslovnimi računovodskimi izkazi s strani stroškovnih centrov, da bi se razlikovale dejavnosti v okviru obveznosti javne službe,
- ob odsotnosti računovodskih podatkov, ki bi omogočali opredelitev posameznih elementov, ki bi jih bilo treba izračunati v skladu s členoma 10 in 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69, je bil izračun izveden po induktivni metodi, ki jo je regija označila za „težko razumljivo in neobičajno“,
- pri izračunu se ni upoštevalo dejstvo, da upravljanje s strani družbe CSTP ni temeljilo na merilih učinkovitosti, ki jih zahteva člen 12 Uredbe (EGS) št. 1191/69, kot je razvidno iz primerjave med podatki o njeni dejavnosti in podatki, ki se nanašajo na drugega izvajalca storitev lokalnega prevoza, tj. družbo SITA SpA.
- (40) Družba CSTP je menila, da računovodskih dokumentov, ki jih je predložila, ni bilo mogoče šteti za nezadostne za podporo zahtevka za nadomestilo zgolj zato, ker so jih sestavljali letni računovodski izkazi in „obrazci E“⁽⁹⁾ ter ker jim niso bili priloženi celoviti izvodi temeljnih računovodskih in upravnih vknjižb (računovodski register, poslovne knjige, izdani in prejeti računi, računi vozovnic itd.). Po navedbah družbe CSTP bi bilo ta argument preprosto izpodbijati z dejstvom, da je regija v preteklosti enake podatke sprejela in jih obravnavala kot zanesljive. Poleg tega je zahteva po hrambi celovite računovodske in upravne dokumentacije za zadevno obdobje prenehala veljati, zato je zdaj objektivno težko zahtevati izvode. Zato je povsem primerno, da se znesek dolgovanega nadomestila izračuna na podlagi induktivnega pristopa, kot ga je določilo sodišče Consiglio di Stato. Poleg tega so bili računovodski izkazi ustrezno potrjeni, njihova pravilnost in verodostojnost pa se ni nikoli izpodbijala. Jasno je torej, da so bili računovodski izkazi, ki jih je predložila družba CSTP, zadostni za izračun nadomestila ob popolnem upoštevanju zahtev Uredbe (EGS) št. 1191/69.
- (41) Kar zadeva pravilnost metode za izračun in njeno skladnost s pravom Unije, je družba CSTP menila, da bi morala prejeti nadomestilo za izgubo, ki jo je utrpela v smislu razlike med nižjimi prihodki in višjimi stroški ter je bila posledica njenih obveznosti javne službe. Družba CSTP je za določitev vrednosti nižjih prihodkov na podlagi zanesljivih podatkov najprej upoštevala dejanske letne prihodke iz poslovanja, ki so bili zmnožek dejanskega števila prevoznih merskih enot in uvedene tarife. Nato je določila znesek, ki ga je bilo treba odšteti v skladu s pravili Unije, ob upoštevanju prihodkov, potrebnih za izravnavo dejanskih stroškov, zabeleženih v letnih računovodskih izkazih. Višina letnih prihodkov iz poslovanja ustreza dejanskim prihodkom družbe iz dejavnosti, ki jo je opravljala na

⁽⁹⁾ Obrazci E (*Modelli E*) so dokumenti na podlagi računovodskih izkazov družbe, ki vsebujejo informacije, potrebne za letni izračun javnega prispevka.

podlagi tarifne obveznosti in je njena edina dejavnost. Višina prihodkov se vzame iz letnih računovodskih izkazov družbe CSTP in obrazcev E, ki so bili vsako leto poslani regiji, ki ni nikoli podvomila v njihovo zanesljivost. Zato v bistvu ni potrebno, da se navedeni zneski razčlenijo na sestavne dele. Kar zadeva znesek, ki ga je bilo treba odšteti, je družba CSTP trdila, da je uporabila merilo, ki je bilo v celoti v skladu z navodili iz Uredbe (EGS) št. 1191/69 in je dopuščalo uporabo tarife, ki bi jo družba uporabila, če bi poslovala na komercialni osnovi, pri čemer je morala ta tarifa kriti dejansko nastale stroške. Kar zadeva razliko med stroški, ki bi jih družba CSTP imela, če bi uporabila najugodnejšo obstoječo tarifo ali poslovala na komercialni osnovi, in dejansko nastalimi stroški, je menila, da je njen izračun v celoti v skladu s členom 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69, saj je zajemal nižje stroške, ki jih je imela zaradi obveznosti javne službe in prispevkov, ki jih je prejela od regije za kritje stroškov poslovanja. Poleg tega je družba CSTP poudarila, da člena 10 in 11 navedene uredbe določata pravico družb javnega prevoza, za katere veljajo obveznosti javne službe, do nadomestila za vse negativne finančne vplive, ki izhajajo iz njihovih obveznosti.

- (42) Kar zadeva oceno državne pomoči iz sklepa o začetku postopka, je družba CSTP trdila, da italijanski trg javnega prevoza v zadevnem obdobju ni bil odprt konkurenci podjetij s sedežem v drugih državah članicah. Zato je družba CSTP sklenila, da ni učinka na trgovino ali izkrivljanja konkurence. Glede na sedanjo organizacijo storitve lokalnega javnega prevoza na podlagi enostranskih, izključnih koncesij za nekatere proge prav tako ni verjetno, da bi nadomestilo izkrivljalo konkurenco. Poleg tega se je koncesionarka strinjala s standardnimi stroški/km, ki jih je določila regija, pa tudi z vsemi drugimi obveznostmi javne službe, zato ni bilo nobene prednosti. Morebitne razlike v prevoznih dejavnostih družbe vplivajo na obveznosti upravljanja in izvajanja prevoza, ne pa tudi na tarifno obveznost. Zato je družba CSTP menila, da v tem primeru niso bili izpolnjeni vsaj trije pogoji, ki jih je Sodišče določilo za opredelitev državne pomoči.
- (43) Družba CSTP meni, da se združljivost nadomestila ne bi smela oceniti glede na določbe Pogodbe v zvezi z državno pomočjo, temveč glede na Uredbo (EGS) št. 1191/69.
- (44) Kar zadeva izvzetje iz obveznosti priglasitve v skladu z Uredbo (EGS) št. 1191/69, je družba CSTP menila, da je bilo plačilo, dodeljeno kot nadomestilo, izvzeto iz obveznosti priglasitve iz člena 17(2) Uredbe (EGS) št. 1191/69, saj je regija tarifno obveznost naložila enostransko, zneski pa ne pomenijo obveznosti javne službe na podlagi pogodbe o opravljanju storitev, temveč izhajajo iz pravilne uporabe izračuna v skladu s členom 11 navedene uredbe v okviru koncesije.

5. PRIPOMBE ITALIJE NA PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

- (45) Italijanski organi na pripombe družbe CSTP niso predložili nobene pripombe.

6. OCENA POMOČI

6.1 OBSTOJ POMOČI

- (46) V skladu s členom 107(1) Pogodbe je „vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgov, kolikor prizadene trgovino med državami članicami“.
- (47) Da bi se torej podporni ukrep štel za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, mora kumulativno izpolnjevati vse naslednje pogoje:
- dodeliti ga mora država ali pa mora biti zagotovljen iz državnih sredstev,
 - zagotavljati mora selektivno prednost z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga,
 - izkrivljati mora konkurenco ali groziti z njenim izkrivljanjem,
 - vplivati mora na trgovino med državami članicami.

6.1.1 Državna sredstva in odgovornost

- (48) Komisija ugotavlja, da sodba sodišča Consiglio di Stato od regije zahteva, da družbi CSTP plača dodatno nadomestilo za opravljanje storitev linijskega avtobusnega prevoza v obravnavanem obdobju na progah, ki so v pristojnosti regije. Strokovnjaka, ki ju je imenovalo sodišče Consiglio di Stato, sta izračunala, da je družba CSTP zaradi domnevno

naloženih tarifnih obveznosti imela gospodarsko izgubo v obliki nezadostnega nadomestila le leta 1998, in sicer v višini 4 951 838 EUR. Regija je 21. decembra 2012 plačala ta znesek družbi CSTP, da bi izvršila zadevno sodbo.

- (49) Dejstvo, da je nacionalno sodišče od regije zahtevalo, da plača nadomestilo podjetju, ne pomeni, da pomoči ni mogoče pripisati regiji, ki izvršuje zadevno sodbo, saj se domača sodišča zadevne države štejejo za njene organe in so torej obvezana k lojalnemu sodelovanju ⁽¹⁰⁾.
- (50) Ukrep je torej mogoče pripisati državi, sredstva, iz katerih je bilo zadevno nadomestilo plačano, pa so državna sredstva.

6.1.2 Selektivna gospodarska prednost

- (51) Komisija za začetek poudarja, da družba CSTP opravlja gospodarsko dejavnost, tj. prevoz potnikov za plačilo. Zato bi jo bilo treba šteti za „podjetje“ v smislu člena 107(1) Pogodbe.
- (52) Dodelitev ukrepa bi bilo treba prav tako šteti za selektivno, saj koristi le družbi CSTP.
- (53) Kar zadeva zagotavljanje gospodarske prednosti, iz sodbe v zadevi Altmark izhaja, da nadomestilo, ki ga je zadevnim podjetjem dodelila država ali ki jim je bilo zagotovljeno iz državnih sredstev za opravljanje naloženih obveznosti javne službe, ne daje take prednosti zadevnim podjetjem in se torej ne šteje za državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, če so izpolnjeni naslednji štirje kumulativni pogoji ⁽¹¹⁾:
- prvič, podjetje, ki prejema nadomestilo, mora dejansko izpolnjevati obveznosti javne službe, te obveznosti pa so jasno opredeljene,
 - drugič, merila, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, so bila določena vnaprej ter objektivno in pregledno,
 - tretjič, nadomestilo ne presega tistega, kar je potrebno za kritje vseh ali dela stroškov, ki so nastali z izpolnjevanjem obveznosti javne službe, ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja teh obveznosti,
 - četrtič, če podjetje, ki se mu naloži izpolnjevanje obveznosti javne službe, ni izbrano s postopkom oddaje javnega naročila, se mora raven potrebnega nadomestila določiti na podlagi analize stroškov, ki bi jih povprečno, dobro vodeno podjetje, ki je ustrezno opremljeno s prevoznimi sredstvi, zato da lahko zadosti zahtevam javne službe, imelo pri izpolnjevanju teh obveznosti ob upoštevanju realiziranih prejemkov in razumnega dobička zaradi izpolnjevanja teh obveznosti.
- (54) V skladu s sodbo v zadevi Altmark morajo biti kumulativno izpolnjeni vsi štirje pogoji, da se izključi prisotnost gospodarske prednosti, kadar se nadomestilo dodeli zadevnim podjetjem za opravljanje naloženih obveznosti javne službe.
- (55) Komisija najprej poudarja, da ji niti italijanski organi niti družba CSTP niso predložili nobenega akta o pooblastitvi, ki bi se nanašal na obravnavano obdobje, in da družba CSTP ni mogla jasno opredeliti obveznosti, ki jih je morala izpolnjevati in ki bi se lahko uvrščale med obveznosti javne službe, kot je podrobneje pojasnjeno v pododdelku (i) oddelka 6.2.
- (56) Drugič, Komisija ugotavlja, da nadomestilo, dodeljeno s sodbo sodišča Consiglio di Stato, zaradi odsotnosti potrebnih in zanesljivih podatkov temelji izključno na naknadnem izračunu po „induktivni metodi“. Zato je sklenila, da parametri, na podlagi katerih sta strokovnjaka, ki ju je imenovalo sodišče Consiglio di Stato, izračunala domnevno nezadostno nadomestilo, niso bila določena vnaprej, zaradi česar se zdi, da drugi pogoj iz sodbe v zadevi Altmark v zvezi z nepriglašnim ukrepom ni bil izpolnjen.
- (57) Glede na kumulativno naravo pogojev iz sodbe v zadevi Altmark Komisiji ni treba proučiti, ali sta v tem primeru izpolnjena preostala pogoja iz navedene sodbe. Na podlagi tega plačilo dodatnega nadomestila družbi CSTP za storitve, opravljene v obravnavanem obdobju, daje slednji selektivno gospodarsko prednost v smislu člena 107(1) Pogodbe.

⁽¹⁰⁾ Zadeva C-527/12, Komisija proti Nemčiji, EU:C:2014:2193, točka 56 in navedena sodna praksa. Glej tudi zadevo C-119/05, Lucchini, EU:C:2007:434, točka 59, opisano v uvodni izjavi 94.

⁽¹¹⁾ Zadeva C-280/00, Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg, EU:C:2003:415, točki 87 in 88.

6.1.3 Izkrivljanje konkurence in učinek na trgovino med državami članicami

- (58) Družba CSTP je v svojih pripombah trdila, da italijanski trg javnega prevoza v obravnavanem obdobju ni bil odprt konkurenci podjetij s sedežem v drugih državah članicah, tako da sporni ukrep ni mogel vplivati na trgovino med državami članicami ali izkrivljati konkurence.
- (59) Komisija najprej poudarja, da je bil sporni ukrep izveden 21. decembra 2012, tj. dolgo po odprtju italijanskega trga javnega potniškega prevoza za konkurenco. Ker so se takrat pojavili učinki obravnavanega ukrepa na trg, je treba tudi za takrat oceniti, ali bi lahko izkrivljal konkurenco ali vplival na trgovino med državami članicami.
- (60) Komisija v vsakem primeru nadalje poudarja, da je, kot je ugotovljeno v sodbi v zadevi Altmark, od leta 1995 več držav članic odprlo nekatere trge prevoza konkurenci podjetij s sedežem v drugih državah članicah, tako da je takrat več podjetij že ponujalo storitve rednega linijskega mestnega in primestnega ter regionalnega prevoza v državah članicah, ki niso njihova država članica izvora.
- (61) Zato bi bilo treba šteti, da lahko vsakršno nadomestilo, dodeljeno družbi CSTP, izkrivlja konkurenco za opravljanje storitev avtobusnega potniškega prevoza in vpliva na trgovino med državami članicami tako, da zmanjšuje sposobnost prevoznih podjetij s sedežem v drugih državah članicah, da opravljajo storitve Italiji, in krepi položaj družbe CSTP na trgu, saj ji znižuje stroške, ki jo sicer bremenijo v okviru izvajanja tekočih poslov ali splošnih dejavnosti⁽¹²⁾.
- (62) Komisija prav tako ugotavlja, da družba CSTP deluje tudi na drugih trgih, tj. na trgih storitev oddajanja, čeprav jih je po njenem mnenju opravljala le leta 1998, in tako na teh trgih konkurira drugim družbam v Uniji. Vsakršno nadomestilo, dodeljeno družbi CSTP, bi zagotovo izkrivilo konkurenco, vplivalo pa bi tudi na trgovino med državami članicami na teh trgih.
- (63) Na podlagi tega je Komisija sklenila, da ukrep izkrivlja konkurenco in vpliva na trgovino med državami članicami.

6.1.4 Sklepna ugotovitev

- (64) Glede na navedeno Komisija ugotavlja, da nepriglašeni ukrep pomeni pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe.

6.2 IZVZETJE IZ OBVEZNOSTI PRIGLASITVE V SKLADU Z UREDBO (EGS) ŠT. 1191/69

- (65) Po navedbah družbe CSTP je bilo plačilo, dodeljeno kot nadomestilo, izvzeto iz obveznosti priglasitve iz člena 17(2) Uredbe (EGS) št. 1191/69, saj ji je regija tarifno obveznost naložila enostransko, zneski pa ne pomenijo obveznosti javne službe na podlagi pogodbe o opravljanju storitev, temveč izhajajo iz pravilne uporabe izračuna v skladu s členom 11 navedene uredbe v okviru koncesije. Družba CSTP je priznala, da te obveznosti javne službe niso bile določene v dokumentu o dodelitvi koncesije, saj slednji ne vsebuje nobenih omemb v zvezi z njimi, temveč so izhajale izključno iz internih aktov regije.
- (66) V skladu s členom 17(2) Uredbe (EGS) št. 1191/69 je nadomestilo, ki se izplača po tej uredbi, izvzeto iz postopka predhodnega obveščanja, določenega v členu 108(3) Pogodbe, in s tem tudi iz obveznosti predhodne priglasitve.
- (67) Vendar je treba v skladu s sodbo v zadevi Combustion pojem „nadomestila za opravljanje javne službe“ v smislu navedene določbe (člen 17(2)) razlagati zelo ozko⁽¹³⁾. Izvzetje iz obveznosti priglasitve iz člena 17(2) Uredbe (EGS) št. 1191/69 zajema le nadomestilo za opravljanje obveznosti javne službe iz člena 2 navedene uredbe, ki so bile enostransko naložene podjetju, to nadomestilo pa se izračuna po metodi, opisani v členih od 10 do 13 navedene uredbe (enotni postopek za plačilo nadomestila); izvzetje ne velja za nadomestilo, plačano v okviru pogodbe o izvajanju javne službe iz člena 14 navedene uredbe. Nadomestilo, ki je plačano v skladu s pogodbo o izvajanju javne službe, kot je opredeljena v členu 14 Uredbe (EGS) št. 1191/69, in vključuje državno pomoč, je treba priglasiti Komisiji, preden začne veljati. V nasprotnem primeru se bo navedeno nadomestilo štelo za nezakonito izvedeno pomoč v skladu s členom 108 Pogodbe.

⁽¹²⁾ Zadeva C-172/03, Heiser, EU:C:2005:130, točka 55.

⁽¹³⁾ Zadeva T-157/01, Danske Busvognmænd, EU:2004:76, točke 77, 78 in 79.

- (68) Vprašanje, ali je člen 17(2) Uredbe (EGS) št. 1191/69 v tem primeru dejansko izvzel italijanske organe iz obveznosti predhodne priglasitve, je zato odvisno od tega, (i) ali je regija družbi CSTP dejansko enostransko naložila obveznost javne službe in (ii) ali nadomestilo, plačano v skladu s to obveznostjo, izpolnjuje zahteve Uredbe (EGS) št. 1191/69. Komisija bo proučila obe vprašanji v ustreznem zaporedju.
- (i) *Enostransko naložena obveznost javne službe*
- (69) Komisija poudarja, da ji niti italijanski organi niti družba CSTP niso predložili nobenega akta o pooblastitvi, ki bi se nanašal na obravnavano obdobje. Družba CSTP ji je predložila le pogodbe, ki so bile izvedene od leta 2003.
- (70) Italijanski organi trdijo, da je vzorčna koncesijska pogodba, ki so jo predložili in se je nanašala na drugo podjetje, standardna pogodba, ki se je uporabljala v regiji v obravnavanem obdobju. Vendar je vzorčna koncesijska pogodba veljala le od aprila 1972 do decembra 1973, kar je več kot 20 let pred obravnavanim obdobjem in pred začetkom veljavnosti nacionalnega zakona št. 151/1981, ki je bil konsolidiran z regionalnim zakonom št. 16/1983, na podlagi katerega je družba CSTP prejela nadomestilo. Čeprav se zdi, da navedena vzorčna koncesijska pogodba določa nekatere obveznosti, ki bi se lahko uvrščale med obveznosti javne službe (npr. v točkah 2, 9 in 10), vključno z obveznostjo uporabe popustov za študente, delavce, učitelje ter zaposlene v zasebnem in javnem sektorju ter obveznostjo zagotavljanja brezplačnega prevoza za nekatere kategorije potnikov, Komisija zaradi odsotnosti akta o pooblastitvi nima dokazov, da so navedene obveznosti v obravnavanem obdobju dejansko veljale za družbo CSTP. Glede na to, da so bile opravljane storitve del rednega linijskega prevoza, je bilo treba v predpisih o koncesijah, ki so družbi CSTP dale izključno pravico do opravljanja teh storitev, vnaprej določiti ureditev storitev, ki se bodo opravljale. Družba CSTP ni predložila dokazov, da ji je to ureditev enostransko naložila regija, namesto da bi jo predlagal izvajalec v zameno za izključno pravico do opravljanja storitev, regija pa bi jo pozneje odobrila. Metodologija, ki jo je sodni strokovnjak, ki ga je imenovalo sodišče Consiglio di Stato, uporabil za izračun domnevnega nezadostnega nadomestila, se v vsakem primeru ne nanaša na navedene obveznosti.
- (71) Komisija je ocenila tudi, ali je obveznost javne službe razvidna iz regionalnega zakona št. 16/1983, ki sta ga tako regija kot tudi družba CSTP opredelili kot pravno podlago za nadomestilo, dodeljeno družbi v obravnavanem obdobju (glej uvodni izjavi 23 in 40). V zvezi s tem je treba poudariti, da navedeni regionalni zakon določa, da lahko javne prispevke prejmejo le subjekti in javna ali zasebna podjetja, ki opravljajo storitve lokalnega javnega prevoza v okviru koncesijske ureditve. Poleg tega je v členu 2 regionalnega zakona jasno navedeno, da se „[v]sakršna morebitna izguba ali primanjkljaj, ki ni krit z regionalnimi prispevki, kot je določeno zgoraj [v členu 2], [...] še naprej obračunava v breme posameznih podjetij“.
- (72) Komisija nadalje poudarja, da so bile v regionalnih aktih, ki jih je predložila družba CSTP (glej uvodno izjavo 40), omenjene nekatere pogodbene obveznosti, ki so v obravnavanem obdobju veljale med družbo CSTP in regijo. Vendar v teh aktih niso jasno opredeljene obveznosti, ki bi se lahko uvrščale med obveznosti javne službe, čeprav ti akti kažejo na morebiten obstoj takih obveznosti. Poleg tega obstoj pogodbenih obveznosti izključuje enostransko naložitev obveznosti javne službe družbi CSTP. Metodologija, ki jo je sodni strokovnjak, ki ga je imenovalo sodišče Consiglio di Stato, uporabil za izračun domnevnega nezadostnega nadomestila, se v vsakem primeru ne nanaša na navedene obveznosti.
- (73) Kar zadeva morebitni obstoj tarifne obveznosti, Komisija nima dokazov, da so bile take obveznosti dejansko enostransko naložene družbi CSTP, čeprav je strokovnjak, ki ga je imenovalo sodišče Consiglio di Stato, dodatno nadomestilo izračunal na podlagi člena 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69. V skladu s členom 2(5) Uredbe (EGS) št. 1191/69 so tarifne obveznosti omejene na „obveznosti, ki so uvedene za prevozna podjetja, da zlasti za določene skupine potnikov, določene skupine blaga ali na določenih vozniških poteh uporabljajo tarife, ki jih določijo ali odobri državni organ in so v nasprotju s poslovnimi interesi podjetja ter so posledica uvedbe posebnih tarifnih določb ali posledica zavrnitve spremembe le-teh“. V nasprotju s tem se opredelitev tarifnih obveznosti „ne [uporablja] za obveznosti, ki izhajajo iz splošnih ukrepov cenovne politike, ki velja za celotno gospodarstvo, ali ki izhajajo iz ukrepov na področju cen in splošnih pogojev prevoza, sprejetih z namenom vzpostavitve trga prometnih storitev ali njegovega dela“. Komisija priznava, da so v točki 27 vzorčne koncesijske pogodbe iz leta 1972/1973 določene tarife, ki so se uporabljale za izvajalce, zajete s to pogodbo, vendar opozarja, da v zvezi z družbo CSTP za obravnavano obdobje ni prejela nobenega podobnega koncesijskega akta ali akta o pooblastitvi, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati o naložitvi takih obveznosti družbi. Komisija v vsakem primeru poudarja, da je bilo v skladu s členom 2 regionalnega zakona št. 16/1983 letno nadomestilo podjetjem, ki opravljajo storitve javnega prevoza, izračunano naknadno kot razlika med prihodki iz uporabe minimalnih tarif in t. i. „standardnimi stroški“ (glej uvodno izjavo 23). Zato je sklenila, da je regionalni zakon določal minimalne tarife, kar hkrati izključuje obstoj splošne tarifne obveznosti.

- (74) V vsakem primeru se zdi, da morebitna obveznost javne službe, ki bi jo družba CSTP morala opravljati, slednji ni bila enostransko naložena. Komisija v zvezi s tem poudarja, da je družba CSTP prevzela pobudo, ko je zahtevala obnovo koncesij za vseh sedem let obravnavanega obdobja. Poleg tega je regija po sodbi sodišča Consiglio di Stato iz leta 2009 večkrat zaprosila družbo CSTP za akte ali pogodbe o naložitvi obveznosti javne službe, da bi to sodbo izvršila. Po navedbah regije se družba ni nikoli odzvala.
- (75) Trditev družbe CSTP, da so bili izvajalci na podlagi obveznosti javne službe dolžni upravljati proge, čeprav je regija večkrat znižala standardne stroške, in da bi se zoper izvajalce, ki bi dejansko prenehali s svojimi dejavnostmi, sprejeli pravni ukrepi zaradi prekinitve javne službe, ni bila podprta z dokazi, zato je v tem primeru ni mogoče uporabiti v podporo ugotovitvi o enostransko naloženih obveznostih javne službe.
- (ii) *Skladnost nadomestila z enotnim postopkom za plačilo nadomestila*
- (76) Tudi če bi bilo v tem primeru dokazano, da so bile obveznosti javne službe družbi CSTP enostransko naložene, kar ne drži, bi morale biti nadomestilo za opravljanje zadevnih storitev še vedno v skladu z enotnim postopkom za plačilo nadomestila iz Uredbe (EGS) št. 1191/69 (oddelek IV), da bi bilo izvzeto iz obveznosti predhodne priglasitve v skladu s členom 17(2) navedene uredbe. Komisija meni, da ta pogoj ni izpolnjen.
- (77) Prvič, Komisija ugotavlja, da se dodatno nadomestilo, dodeljeno družbi CSTP, nanaša le na leto 1998. Družba CSTP je priznala, da je navedenega leta poleg domnevnih obveznosti javne službe opravljala tudi komercialne dejavnosti, in sicer storitve oddajanja. Komisija v zvezi s tem opozarja, da morajo v skladu s členom 1(5)(a) Uredbe (EGS) št. 1191/69 prevozna podjetja, ki ne izvajajo samo storitev javne službe, temveč opravljajo tudi druge dejavnosti, od 1. julija 1992 izvajati javne službe kot ločene dejavnosti, pri čemer: (i) so poslovni računi za vsako dejavnost ločeni, delež sredstev za vsako od teh dejavnosti pa se uporablja v skladu z veljavnimi računovodskimi pravili, in (ii) izdatki se izravnavajo s prihodki iz poslovanja in s plačili javnih organov brez možnosti prenosa iz enega ali v drugi sektor dejavnosti podjetja.
- (78) Komisija nadalje ugotavlja, da v skladu s sodbo Sodišča v zadevi Antrop zahteve iz navedenega postopka niso izpolnjene, kadar na podlagi zanesljivih računovodskih podatkov podjetja ni mogoče določiti razlike med stroški, ki se pripišejo njegovi dejavnosti na področju, na katerem ima koncesijo, in ustreznimi prihodki ter zato ni mogoče izračunati povečanja stroškov, ki nastanejo zaradi izpolnjevanja obveznosti iz javne službe s strani tega podjetja ⁽¹⁴⁾.
- (79) Družba CSTP ni predložila dokazov, da je za svoje komercialne dejavnosti v obravnavanem obdobju, zlasti leta 1998, imela pravilno ločene računovodske izkaze. Poleg tega Komisija meni, da trditev družbe CSTP, da je zahteva po hrambi celovite računovodske in upravne dokumentacije za obravnavano obdobje prenehala veljati, ni pomembna za naknadno utemeljitev dodatnega nadomestila na podlagi induktivnega pristopa. V vsakem primeru taka zahteva, ki izhaja iz nacionalnega prava, če bi bilo dokazano, da obstaja, ne more ogroziti obveznosti, ki izhaja iz sodne prakse Sodišča ali Uredbe (EGS) št. 1191/69 in za katero je treba dokazati, da je izpolnjena, preden se lahko izvajalcu prevoza plača nadomestilo za opravljanje javne službe.
- (80) Drugič, Komisija ugotavlja, da mora v skladu s členom 13 Uredbe (EGS) št. 1191/69 uprava vnaprej določiti višino nadomestila. Izračun dodatnega nadomestila na podlagi naknadne ocene, kot to določa sodišče Consiglio di Stato, je v nasprotju z navedeno določbo, kot je že pojasnjeno v uvodnih izjavah 54 in 55.
- (81) Glede na navedeno je Komisija sklenila, da dodatno nadomestilo, ki ga je treba po mnenju sodišča Consiglio di Stato plačati družbi CSTP, ni bilo v skladu z enotnim postopkom za plačilo nadomestila iz oddelka IV Uredbe (EGS) št. 1191/69 in zato ni bilo izvzeto iz obveznosti predhodne priglasitve v skladu s členom 17(2) navedene uredbe.

⁽¹⁴⁾ Zadeva C-504/07, Associação Nacional de Transportadores Rodoviários de Pesados de Passageiros (Antrop) in drugi proti Conselho de Ministros, Companhia Carris de Ferro de Lisboa SA (Carris) in Sociedade de Transportes Colectivos do Porto SA (STCP), EU: C:2009:290.

6.3 ZDRUŽLJIVOST POMOČI

- (82) Ker ni bilo dokazano, da je bil obravnavani ukrep izvzet iz obveznosti predhodne priglasitve v skladu s členom 17(2) Uredbe (EGS) št. 1191/69, bo treba preveriti združljivost teh plačil z notranjim trgov, saj pomenijo državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, kot je pojasnjeno v oddelku 6.1.
- (83) Člen 93 Pogodbe vsebuje pravila o združljivosti državne pomoči na področju usklajevanja prometa in obveznosti javne službe v prometnem sektorju ter pomeni *lex specialis*, kar zadeva člena 107(3) in 106(2), saj vsebuje posebna pravila o združljivosti državne pomoči. Sodišče je razsodilo, da navedeni člen „dopušča, da so pomoči za prevoz združljive z notranjim trgov samo v natančno določenih primerih in če ne škodijo splošnim interesom [Unije]“⁽¹⁵⁾.
- (84) Uredba (EGS) št. 1191/69 in Uredba Sveta (EGS) št. 1107/70⁽¹⁶⁾ sta bili razveljavljeni z Uredbo (ES) št. 1370/2007, ki je začela veljati 3. decembra 2009. Uredba (ES) št. 1370/2007 se uporablja za nadomestilo za obveznosti javne službe v zvezi z javnimi storitvami železniškega in cestnega potniškega prevoza.
- (85) Komisija meni, da bi bilo treba združljivost nepriglašenega ukrepa preveriti v skladu z Uredbo (ES) št. 1370/2007, ki je začela veljati 3. decembra 2009 in ki je razveljavila Uredbo (EGS) št. 1191/69, saj je bila to zakonodaja, ki je veljala ob sprejetju tega sklepa⁽¹⁷⁾. Poleg tega ugotavlja, da je bilo dodatno nadomestilo, ki ga je sodišče Consiglio di Stato dodelilo družbi CSTP, plačano 21. decembra 2012, tako da je na datum, ko so se pojavili učinki izplačane pomoči, Uredba (ES) št. 1370/2007 veljala že več kot tri leta⁽¹⁸⁾.
- (86) V členu 9(1) Uredbe (ES) št. 1370/2007 je navedeno: „[Z notranjim] trgov so združljiva nadomestila za opravljanje javne službe, namenjena opravljanju storitev javnega potniškega prevoza ali upoštevanju tarifnih obveznosti, ki so določene s splošnimi pravili in ki se plačujejo v skladu s to uredbo. Ta nadomestila so oproščena obveznosti predhodnega obvestila iz člena [108(3)] Pogodbe.“
- (87) Komisija iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, meni, da priglašeno nadomestilo ni v skladu z Uredbo (ES) št. 1370/2007, zato ga ni mogoče razglasiti za združljivega z notranjim trgov v skladu s členom 9(1) navedene uredbe.
- (88) Prvič, v skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 1370/2007 mora pristojni organ, kadar se odloči, da izvajalcu, ki ga izbere sam, dodeli izključno pravico in/ali nadomestilo v zameno za izvajanje obveznosti javne službe, to storiti v okviru pogodbe o izvajanju javne službe, razen če je namen obveznosti javne službe določiti maksimalne tarife in če je naložena z ukrepom, ki se uporablja brez diskriminacije za vse storitve javnega potniškega prevoza iste vrste na zadevnem geografskem območju (splošna pravila).
- (89) Komisija v tem primeru meni, da ni bilo predloženih dokazov o tem, da je med družbo CSTP in regijo obstajala pogodbeni shema ali da so veljala splošna pravila, ki so določala maksimalne tarife za vse potnike ali določene kategorije potnikov. Komisija je prejela le eno vzorčno koncesijsko pogodbo, in sicer za leto 1972/1973, iz katere ni mogoče pridobiti zanesljivih informacij o razmerju med družbo CSTP in regijo v obravnavanem obdobju (1997–2002). Poleg tega Komisija ugotavlja, da so v skladu s členom 2 regionalnega zakona št. 16/1983, ki sta ga tako regija kot tudi družba CSTP opredelili kot pravno podlago za obravnavano obdobje (glej uvodni izjavi 19 in 36), prihodki izvajalcev javnega prevoza izhajali iz uporabe minimalnih tarif, ki jih je določila regija. Maksimalne tarife niso omenjene.

⁽¹⁵⁾ Zadeva C-156/77, Komisija proti Belgiji, Recueil 1978, str. 1881, točka 10.

⁽¹⁶⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1107/70 z dne 4. junija 1970 o dodeljevanju pomoči v železniškem in cestnem prevozu ter prevozu po celinskih plovnih poteh

⁽¹⁷⁾ Komisija se v zvezi s tem sklicuje na argumente iz uvodnih izjav 307 do 313 svojega Sklepa 2011/3/EU z dne 24. februarja 2010 o pogodbah o izvajanju javne službe prevoza, ki sta jih sklenila dansko ministrstvo za promet in družba Danske Statsbaner (Državna pomoč C 41/08 (ex NN 35/08)) (UL L 7, 11.1.2011, str. 1). Navedeni sklep je Splošno sodišče razveljavilo s sodbo v zadevi T-92/11, Jørgen Andersen proti Evropski komisiji [2013], ki še ni bila objavljena in zoper katero teče postopek pritožbe pred Sodiščem v zadevi C-303/13 P. Izid navedene pritožbe ni pomemben za izid tega primera, saj je Splošno sodišče v sodbi, zoper katero teče postopek pritožbe, potrdilo, da je od datuma, ko se pojavijo učinki izplačane pomoči, odvisno, kateri sklop pravil se uporablja. V tem primeru je bila pomoč plačana 21. decembra 2012, tako da bi bilo treba uporabljati pravila, načela in merila za ocenjevanje združljivosti državne pomoči, ki veljajo na datum, ko Komisija sprejme sklep (glej točko 39 navedene sodbe).

⁽¹⁸⁾ Zadeva C-334/0 P, Komisija proti Freistaat Sachsen, ZOdl. 2008, str. I-9465, točke 50 do 53; zadeva T-3/09, Italija proti Komisiji, ZOdl. 2011, str. II-95, točka 60.

- (90) Zato je Komisija sklenila, da se člen 3 Uredbe (ES) št. 1370/2007 ni upošteval.
- (91) Drugič, Komisija ugotavlja, da se ne glede na to, ali je družba CSTP sklenila pogodbo o izvajanju javne službe ali pa so na podlagi splošnih pravil zanjo veljale tarifne obveznosti, zdi, da se niso upoštevale vse določbe člena 4 Uredbe (ES) št. 1370/2007, ki določa obvezno vsebino pogodb o izvajanju javne službe in splošnih pravil. Člen 4(1)(b) na primer zahteva, da se parametri, na podlagi katerih se izračuna nadomestilo, določijo vnaprej na objektivni in pregleden način tako, da se prepreči čezmerna kompenzacija, člen 4(1)(c) in člen 4(2) pa določata ureditve za razporeditev stroškov in prihodkov. Kot je v oddelku 6.1 pojasnjeno v zvezi s proučitvijo, ki jo je Komisija opravila za drugi pogoj iz sodbe Sodišča v zadevi Altmark, se parametri, na podlagi katerih je drugi strokovnjak izračunal domnevno nezadostno nadomestilo, niso določili vnaprej in se zato člen 4 Uredbe (ES) št. 1370/2007 ni upošteval.
- (92) Tretjič, v členu 6(1) je določeno, da mora biti nadomestilo pri neposredno sklenjenih pogodbah o izvajanju javne službe v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1370/2007 in določbami iz Priloge, da ne bi preseгло zneska, potrebnega za izvajanje obveznosti javne službe. V Prilogi k Uredbi (ES) št. 1370/2007 je določeno, da nadomestilo ne sme preseči zneska, ki ustreza finančnemu znesku, sestavljenemu iz stroškov, nastalih zaradi obveznosti opravljanja javne službe, zmanjšanemu za prihodke od prodaje vozovnic in kakršne koli pozitivne finančne učinke, nastale v sklopu omrežja, ki se upravlja v okviru obveznosti opravljanja javne službe, ter povečanemu za primeren dobiček. Poleg tega je v Prilogi določeno, da je treba stroške in prihodke izračunati v skladu z veljavnimi računovodskimi in davčnimi pravili. Prav tako bi moralo biti računovodstvo zaradi večje preglednosti razdeljeno (točka 5 Priloge k Uredbi (ES) št. 1370/2007).
- (93) Kot je ugotovljeno v uvodni izjavi 82, družba CSTP ni imela pravilno ločenih računovodskih izkazov za leto 1998, tj. leto, za katero ji je bilo na podlagi sodbe sodišča Consiglio di Stato dodeljeno nadomestilo. Zato ni mogoče dokazati, da dodatno nadomestilo, ki ga je Italija izplačala 21. decembra 2012, ne presega zneska, ki ustreza finančnemu neto učinku, ki ustreza vsoti pozitivnih ali negativnih posledic upoštevanja obveznosti javne službe na stroške in prihodke izvajalca javne službe (točka 2 Priloge k Uredbi (ES) št. 1370/2007).
- (94) Ker parametri za nadomestilo, kar zadeva obravnavano obdobje, niso bili določeni vnaprej, je treba stroške nujno razporediti naknadno na podlagi samovoljnih predpostavk, kot so bili razporejeni po induktivni metodi.
- (95) Glede na navedeno Komisija meni, da dodatno nadomestilo, ki ga je dodelilo sodišče Consiglio di Stato, ni bilo plačano v skladu z Uredbo (ES) št. 1370/2007 in zato ni združljivo z notranjim trgov.

6.4 NADOMESTILO, KI GA JE DODELILO SODIŠČE CONSIGLIO DI STATO, NE POMENI NADOMESTILA ZA ŠKODO

- (96) Komisija je v sklepu o začetku postopka pozvala vse zainteresirane strani, naj predložijo pripombe o tem, ali sodba sodišča Consiglio di Stato zadeva dodelitev nadomestila za škodo zaradi domnevne kršitve prava in ne dodelitve nadomestila za opravljanje javne službe na podlagi veljavnih uredb Sveta. Tega vprašanja v svojih pripombah niso obravnavali niti italijanski organi niti družba CSTP.
- (97) Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da nadomestilo za škodo zaradi protipravnih dejanj ali drugega ravnanja nacionalnih organov ⁽¹⁹⁾ v določenih okoliščinah ne daje prednosti in se zato ne šteje za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe ⁽²⁰⁾. Nadomestilo za utrpelo škodo se razlikuje od državne pomoči, saj je njegov namen, da se oškodovana stran vrne v stanje, v katerem je bila pred škodnim dejanjem, kot da se slednje ne bi pojavilo (*restitutio in integrum*). V zvezi s tem Komisija prav tako ugotavlja, da mora nadomestilo za škodo temeljiti na splošnem pravilu o nadomestilu, da se zanj ne bi uporabljala pravila o državni pomoči ⁽²¹⁾. Komisija nazadnje opozarja, da je Sodišče v sodbi v zadevi Lucchini odločilo, da nacionalno sodišče ne sme uporabljati nacionalnega prava, če bi uporaba navedenega prava „onemogočila uporabo prava Skupnosti, saj bi onemogočila vračilo dodeljene državne pomoči,

⁽¹⁹⁾ Kot je na primer škodno dejanje ali neupravičena obogatitev.

⁽²⁰⁾ Združene zadeve C-106 do C-120/87, Asteris AE in drugi proti Grčiji in EGS, EU:C:1988:457.

⁽²¹⁾ Glej Odločbo Komisije z dne 16. junija 2004 o državni pomoči N 304/2003 – Nizozemska – Pomoč v korist Akzo Nobel za zmanjšanje števila prevozov klor, povzetek v UL C 81, 2.4.2005, str. 4; glej tudi Odločbo Komisije z dne 20. decembra 2006 o državni pomoči N 575/2005 – Nizozemska – Pomoč za premestitev družbe za razgradnjo avtomobilov Steenberg, povzetek v UL C 80, 13.4.2007, str. 1.

s tem, da bi kršila pravo Skupnosti“⁽²²⁾. Načelo, na katerem temelji ta razglasitev, je, da pravila nacionalnega prava ni mogoče uporabiti, če bi taka uporaba onemogočila pravilno uporabo prava Unije⁽²³⁾.

- (98) Kar zadeva dodatno nadomestilo, ki ga je sodišče Consiglio di Stato dodelilo družbi CSTP, Komisija ugotavlja, da operativni del sodbe sodišča sicer ne vsebuje sklicevanja na Uredbo (EGS) št. 1191/69, vendar navedena sodba navaja pravico družbe CSTP do prejetja zneskov v obliki nadomestila v skladu s členi 6, 10 in 11 Uredbe (EGS) št. 1191/69, ki ga mora določiti uprava na podlagi zanesljivih podatkov. To bi pomenilo, da pravica družbe CSTP do dodatnega nadomestila po mnenju sodišča Consiglio di Stato ne izhaja iz splošnega pravila o nadomestilu za škodo zaradi protipravnega dejanja ali drugega ravnanja nacionalnih organov, temveč iz pravic, ki domnevno izhajajo iz Uredbe (EGS) št. 1191/69.
- (99) Komisija v vsakem primeru meni, da bi dodelitev nadomestila za škodo v korist družbe CSTP, ker so ji italijanski organi domnevno nezakonito enostransko naložili obveznosti javne službe, izračunanega na podlagi enotnega postopka za plačilo nadomestila iz Uredbe (EGS) št. 1191/69, kršila člena 107 in 108 Pogodbe. Taka dodelitev bi namreč za družbo CSTP ustvarila enak rezultat kot dodelitev nadomestila za opravljanje javne službe v obravnavanem obdobju, čeprav specifikacije koncesij, ki urejajo zadevne storitve, niso bile niti izvzete iz obveznosti predhodne prijavitve niti niso upoštevale bistvenih zahtev Uredbe (EGS) št. 1191/69 ali Uredbe (ES) št. 1370/2007, kot je bilo že pojasnjeno. Razpoložljivost take dodelitve bi omogočila učinkovito izogibanje pravilom o državni pomoči ter pogojem, ki jih je določil zakonodajalec Unije in pod katerimi pristojni organi pri nalaganju ali sklepanju pogodb o izvajanju obveznosti javne službe izvajalcem javne službe dodeljujejo nadomestilo za nastale stroške v zameno za opravljanje obveznosti javne službe. Dodelitev nadomestila za škodo, ki bi bilo enako vsoti zneskov pomoči, načrtovanih za dodelitev, bi dejansko pomenila posredno dodelitev državne pomoči, za katero je bilo ugotovljeno, da ni zakonita in združljiva z notranjim trgovom⁽²⁴⁾. Na podlagi navedenega je Splošno sodišče menilo, da odškodninske klavzule za vračilo državne pomoči pomenijo državno pomoč⁽²⁵⁾.
- (100) V vzorčni koncesijski pogodbi iz leta 1972, na podlagi katere je družba CSTP domnevno opravljala zadevne storitve prevoza, v vsakem primeru ni bilo določeno plačilo finančnega nadomestila. Družba CSTP se je strinjala, da bo storitve opravljala pod pogoji, določenimi s koncesijo, na lastno odgovornost. To ugotovitev potrjuje tudi člen 2 regionalnega zakona št. 16/1983, v katerem je določeno, da morajo morebitno izgubo ali primanjkljaj, ki ni krit z javnimi prispevki, kriti izvajalci storitev.
- (101) Zato Komisija meni, da sodba sodišča Consiglio di Stato ne pomeni dodelitve nadomestila za škodo, ki naj bi jo družba CSTP utrpela zaradi protipravnega dejanja ali drugega ravnanja nacionalnih organov, temveč dodelitev nezakonite in nezdružljive državne pomoči, ki je prepovedana na podlagi člena 107(1) Pogodbe.
- (102) Glede na navedeno je Komisija sklenila, da nepriglašeni ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, ki ni združljiva z notranjim trgovom.

7. VRAČILO POMOČI

- (103) Komisija je v skladu s Pogodbo in ustaljeno sodno prakso Sodišča pristojna za odločanje, ali mora zadevna država članica ukiniti ali spremeniti pomoč⁽²⁶⁾, za katero je ugotovila, da ni združljiva z notranjim trgovom. Prav tako je Sodišče večkrat odločilo, da je namen obveznosti države, da ukine pomoč, za katero Komisija meni, da ni združljiva z notranjim trgovom, ponovna vzpostavitev prejšnjih razmer⁽²⁷⁾. V zvezi s tem je Sodišče navedlo, da je ta cilj dosežen, ko prejemnik povrne zneske, dodeljene na podlagi nezakonite pomoči, in tako izgubi prednost, ki jo je imel pred konkurenti na trgu, in ko se ponovno vzpostavijo razmere pred izplačilom pomoči⁽²⁸⁾.

⁽²²⁾ Zadeva C-119/05, Lucchini, EU:C:2007:434, točka 59.

⁽²³⁾ Glej prejšnjo opombo, točka 61.

⁽²⁴⁾ Mnenje z dne 28. aprila 2005 v združenih zadevah C-346/03 in C-529/03, Atzori, EU:C:2005:256, točka 198.

⁽²⁵⁾ Zadeva T-384/08, Elliniki Nafpigoataskevastiki in drugi proti Komisiji, EU:T:2011:650, in zadeva T-565/08, Corsica Ferries France proti Komisiji, EU:T:2012:415, točke 23 in 114 ter 120 do 131. Po analogiji glej tudi zadevo C-111/10, Komisija proti Svetu, EU:C:2013:785, točka 44.

⁽²⁶⁾ Zadeva C-70/72, Komisija proti Nemčiji, Recueil 1973, str. 813, točka 13.

⁽²⁷⁾ Združene zadeve C-278/92, C-279/92 in C-280/92, Španija proti Komisiji, Recueil 1994, str. I-04103, točka 75.

⁽²⁸⁾ Zadeva C-75/97, Belgija proti Komisiji, Recueil 1999, str. I-3671, točki 64 in 65.

- (104) V skladu z navedeno sodno prakso je v členu 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽²⁹⁾ določeno, da „[č]e se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativne odločbe, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč“.
- (105) Zato mora Italija izterjati državno pomoč, opredeljeno v tem sklepu, če je že bila izplačana družbi CSTP. Italija mora znesku navedene pomoči dodati obresti za vračilo, izračunane od datuma, ko je bila nezakonita pomoč na voljo družbi CSTP (tj. od 21. decembra 2012), do datuma njenega vračila ⁽³⁰⁾, v skladu s poglavjem V Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 ⁽³¹⁾.
- (106) V skladu s tem je Komisija –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Državna pomoč v višini 4 951 838 EUR, ki jo je Italijanska republika nezakonito dodelila družbi CSTP in ki krši člen 108(3) Pogodbe o delovanju EU, ni združljiva z notranjim trgov.

Člen 2

1. Italijanska republika od upravičenca izterja pomoč iz člena 1.
2. Zneski za izterjavo vključujejo obresti od 21. decembra 2012 do dne, ko so v celoti povrnjeni.
3. Obrestna mera se izračuna na podlagi obrestnoobrestnega računa v skladu s poglavjem V Uredbe (ES) št. 794/2004 in Uredbe Komisije (ES) št. 271/2008 ⁽³²⁾ o spremembi Uredbe (ES) št. 794/2004.
4. Italijanska republika prekliče vsa neporavnana plačila pomoči iz člena 1 z datumom sprejetja tega sklepa.

Člen 3

1. Izterjava pomoči iz člena 1 se izvede takoj in učinkovito.
2. Italijanska republika zagotovi, da se ta sklep izvede v štirih mesecih od datuma uradnega obvestila o tem sklepu.

Člen 4

1. Italija v dveh mesecih po uradnem obvestilu o tem sklepu Komisiji predloži naslednje informacije:
 - (a) skupni znesek (glavnica in obresti), ki se izterja od upravičenca;
 - (b) podroben opis že sprejetih in načrtovanih ukrepov za uskladitev s tem sklepom;
 - (c) dokumente, ki dokazujejo, da se je od upravičenca zahtevalo vračilo pomoči.
2. Italijanska republika obvešča Komisijo o napredku glede sprejetih nacionalnih ukrepov za izvajanje tega sklepa, dokler se pomoč iz člena 1 ne izterja v celoti. Na zahtevo Komisije predloži informacije o že sprejetih in načrtovanih ukrepih za uskladitev s tem sklepom. Prav tako predloži podrobne informacije o zneskih pomoči in obrestih za vračilo, ki jih je prejemnik že vrnil.

⁽²⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1).

⁽³⁰⁾ Glej člen 14(2) Uredbe (ES) št. 659/1999.

⁽³¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 140, 30.4.2004, str. 1).

⁽³²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 271/2008 z dne 30. januarja 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 794/2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 82, 25.3.2008, str. 1).

Člen 5

Ta sklep je naslovljen na Italijansko republiko.

V Bruslju, 19. januarja 2015

Za Komisijo

Margrethe VESTAGER

Članica Komisije
